

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVI NE

41. KOS.

V LJUBLJANI, dne 29. novembra 1930.

Letnik I.

VSEBINA :

259. Zakon o pooblastilu ministra za trgovino in industrijo za uveljavljanje dopolnilnega zapisnika z dne 31. avgusta 1930. k trgovinski konvenciji, sklenjeni med Jugoslavijo in Poljsko dne 23. oktobra 1922., in uredba k temu pooblastilu.
260. Pravilnik o delokrogu, delovanju in dolžnosti šolskih poliklinik in šolskih zdravnikov po zakonu o narodnih šolah.
261. Izpremembe in dopolnitve v pravilniku za izvrševanje predpisov iz št. 62. taksne tarife.
262. Razpis o potrdilih glede izvora z Grškega. Razne objave „Službenih novin“.

Zakoni in kraljevske uredbe.

259.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za zunanje posle, Našega ministra pravde in Našega ministra za trgovino in industrijo ter po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o pooblastilu ministra za trgovino in industrijo za uveljavljanje dopolnilnega zapisnika z dne 31. avgusta 1930. k trgovinski konvenciji, sklenjeni med Jugoslavijo in Poljsko z dne 23. oktobra 1922.*

§ 1.

Minister za trgovino in industrijo se pooblašča, da v sporazumu s predsednikom ministrskega sveta potom uredbe uveljavi dopolnilni zapisnik z dne 31. avgusta 1930. k trgovinski konvenciji, sklenjeni med Jugoslavijo in Poljsko v Varšavi dne 23. oktobra 1922.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 30. oktobra 1930, št. 249/LXXVII/533.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč na dan razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 29. oktobra 1930.

Aleksander s. r.

Videl

in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

Predsednik

ministrskega sveta,
Peter Živković s. r.

Minister

za zunanje posle:
Dr. V. Marinković s. r.

Minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

Minister za trgovino
in industrijo:

Juraj Demetrović s. r.

Uredba

o dopolnilnem zapisniku z dne 31. avgusta 1930. k trgovinski konvenciji, sklenjeni med Jugoslavijo in Poljsko z dne 23. oktobra 1922.

§ 1.

Na podstavi § 1. zakona o pooblastitvi ministra za trgovino in industrijo za uveljavljanje dopolnilnega zapisnika z dne 31. avgusta 1930. k trgovinski konvenciji, sklenjeni med Jugoslavijo in Poljsko dne 23. oktobra 1922., se uveljavlja dopolnilni zapisnik z dne 31. avgusta 1930. k trgovinski konvenciji, sklenjeni med Jugoslavijo in Poljsko dne 23. oktobra 1922., ki se glasi:

Dopolnilni zapisnik

k trgovinski konvenciji, sklenjeni med Jugoslavijo in Poljsko v Varšavi dne 23. oktobra 1922.

Ministra za trgovino in industrijo obeh strank pogodnic, po predpisu pooblaščen, sta dogovorila, ko sta

preizkusila sredstva, pripravna za razvoj gospodarskih razmer med obema državama, naslednje odredbe:

Člen 1.

Poljska daje Jugoslaviji za ves čas, dokler traja trgovinska konvencija z dne 23. oktobra 1922., letne kontingente za izvestne predmete, katerih uvoz v poljsko carinsko oblast je prepovedan, in sicer:

Postavke poljske carinske tarife	Blago	Letni kontingent v tonah
postavka 3 t. 1. b.	pšenična moka	1.500
" 6 t. 1.	sveža jabolka	1.000
" 6 t. 2.	slive, hruške, črešnje, marelice, breskve in melone	300
" 6 t. 6.	sveže grozdje	1.000
" 7 t. 1.	suha jabolka, hruške, marelice, breskve in višnje	300
" 7 t. 6.	suhe slive	8.000
iz postavke 11 t. 1.	orehi	800
iz " 13 t. 2.	konserve iz zelenjave in ribje pasta	200
iz " 27 t. 1.	slivovka	1.200
iz " 27 t. 2.	maraskin	10
iz " 28	vino iz grozdja	5.000
iz " 37 t. 2.	ribje konserve	500
iz " 203	preproge	50

Člen 2.

Ako jugoslovanska vlada izpremeni sedanji uvozni režim za premog (postavka 169, točka 2. jugoslovanske carinske tarife) v svoji carinski oblasti, obvesti o tem poljsko vlado 6 mesecev naprej.

Člen 3.

Ne kraté klavzule največje ugodnosti, dogovorjene v trgovinski konvenciji z dne 23. oktobra 1922., plačajo suhe slive, po izvoru in provenienci iz jugoslovanske carinske oblasti, pri uvozu v poljsko carinsko oblast znižano carino, in sicer:

Postavka poljske carinske tarife	Blago	Carina za 100 kg
post. 100 iz t. 5. a.	suhe slive brez zaboja ali z zabojem 75 kg teže ali več	20 zl

Člen 4.

Ne kraté klavzule največje ugodnosti, dogovorjene v trgovinski konvenciji z dne 23. oktobra 1922., plača prečiščeni parafin, po izvoru in provenienci iz Poljske carinske oblasti pri uvozu v jugoslovansko carinsko oblast znižano tarifo, in sicer:

Postavka jugoslovanske car. tarife	Blago	Carina v zlatih dinarjih za 100 kg
postavka 183 t. 1.	prečiščeni parafin	15

Ta protokol se bo ratificiral in stopi v veljavo 15 dni po izmenjavi instrumentov ratifikacije, ki se izvrši

v Beogradu. V veljavi ostane vse dotlej, dokler velja tudi trgovinska konvencija z dne 23. oktobra 1922., katere sestavni del bo tvoril.

Narejeno v Varšavi v dveh izvodih, dne 31. avgusta 1930.

§ 2.

Ta uredba dobi obvezno moč na dan razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 29. oktobra 1930.

Minister za trgovino in industrijo
Juraj Demetrović s r.

Predsednik ministrskega sveta, minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s r.

Uredbe osrednje vlade.

260.

Na podstavi § 23. točke 6. § 57, 58. in 110. zakona o narodnih šolah z dne 5. XII. 1929. ter v sporazumu z ministrom za prosveto (kab. štev. 481- z dne 24. okt. 1930.) predpisujem

Pravilnik

o delokrogu, delovanju in dolžnostih šolskih poliklinik in šolskih zdravnikov po zakonu o narodnih šolah.*

A. Šolske poliklinike.

Člen 1.

Šolske poliklinike so ustanove, ki skrbé za zaščito zdravja učencev in učiteljev in za poliklinično zdravljenje obolelih.

Dolžnosti šolskih poliklinik.

Člen 2.

Šolske poliklinike morajo:

1. vršiti preglede vseh učiteljev in učencev;
2. vršiti poliklinični pregled in zdravljenje obolelih učencev in učiteljev;
3. skrbeti za zatiranje nalezljivih bolezni v šolah s potrebnimi cepljenji, razkuženji, depedikulacijami, desinsekcijami in snažnostjo;
4. nadzorovati higieno šolske zgradbe, posebno gledé razsvetljave, zračenja, kurjave, beljenja, snaženja stranišč, preskrbe z vodo, učil, oprave, zlasti šolskih klopi;
5. izločati učence po posameznih telesnih in duševnih nedostatkih in jih pošiljati v posebne šole na specialno zdravljenje ali v zdravilišče;

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 6. novembra 1930., št. 255/LXXXIX/545.

6. skrbeti za delovanje šolske kopalnice, za šolske kuhinje, prostor za odmor, namesčanje slabotnih otrok v okrevališčih in pošiljanje na morje;

7. skrbeti za pouk iz higijene in vršiti zdravstveno propagando med roditelji (s sestanki, predavanji in drugimi propagandističnimi sredstvi);

8. po potrebi preizkušati domače razmere učencev, navajajoč učitelje, roditelje in skrbnike otrok na potrebne ukrepe zaščite;

9. izdajati vsa potrebna potrdila po zahtevi šolskih oblastev in po zakonitih predpisih;

10. sodelovati v vsemi ustanovami in društvi, ki imajo cilj pospeševanja zdravja šolskih otrok in njihovo telesno vzgajanje;

11. po potrebi izvesti vse socialno-medicinske, preventivne in terapijske ukrepe, staviti predloge pristojnim, pomagati izvajati vse odločbe, ki se nanašajo na zdravstveni napredek učencev, in posredovati, kjerkoli se pokaže potreba z namenom pospeševanja zdravja učencev;

12. zaradi medsebojnega obveščanja o zdravju učencev vzdrževati stalne zveze in obveščanja z upravniki in učitelji šol in izpolnjevati ostale dolžnosti, predpisane s § 4. zakona o zdravstveni zaščiti učencev.

Clen 3.

V primerih, kjer šolska poliklinika nima možnosti za specialne preglede in zdravljenja, more poslati bolnike ali material za klinične ali druge preizkušnje

1. v bolnice in zdravilišča (sanatorije), ako je potrebno, da se bolnik zdravi;

2. v bolnične, občinske, zadržne ali javne ambulance, ako se more bolnik zdraviti ambulatorno;

3. v laboratorije higienskih zavodov, domove narodnega zdravja in javnih bolnic za pregled materiala, vzetega od bolnikov;

4. v rentgenske oddelke javnih zdravstvenih ustanov;

5. za otroke roditeljev, zavarovanih za primer bolezni po zakonu o zavarovanju delavcev, v ambulance in specialnim zdravnikom urada delavskega zavarovanja.

Clen 4.

Šolska poliklinika opravlja službo po šolah izven kraja sedeža z obhodom zdravnika in osebja ob določenih dneh, najmanj pa enkrat na teden. V teh krajih morajo šolske občine zagotoviti vsaj eno sobo za čakalnico in eno sobo za zdravniški pregled z najpotrebnejšo opremo, instrumenti, zdravili, obvezilnim materialom in potrebnimi učili iz higijene.

Clen 5.

Šolske poliklinike dobivajo navodila gledé strokovnega dela od higienskih zavodov, in sicer v okviru navodil za delo šolskih poliklinik, ki jih izdaja ministvo za socialno politiko in narodno zdravje.

Clen 6.

Zdravniki šolskih poliklinik vršijo vse posle v šolskih poliklinikah po uradni dolžnosti in jim ne pripada poleg rednih prejemkov nikak poseben honorar niti od poliklinike niti od bolnikov.

Zdravniki ne smejo sprejemati svojih privatnih bolnikov v prostorih šolskih poliklinik.

Clen 7.

Kadar zahtevajo roditelji, da pristojni zdravnik šolske poliklinike poseti njihovega otroka na domu, ali kadar zahtevajo to učitelji ali šolski sluga za sebe ali svojo ožjo rodbino, ima šolski zdravnik pravico do nagrade po minimalni zbornični tarifi.

Zdravnik šolske poliklinike ni dolžen na domu posecati otrok tistih roditeljev, ki so zavarovani za slučaj bolezni po zakonu o zavarovanju delavcev, ker je za te otroke pristojen uradni zdravnik. Prav tako po pravilu ni dolžen na domu posecati otrok revnih starišev, temveč jih pošlje pristojnemu občinskemu zdravniku.

Zdravstvene občine morejo za svoje revne pripadnike, okrožni urad pa za svoje zavarovane člane skleniti z zdravniki šolskih poliklinik, ako vršijo ti zdravniki postransko službo šolskih zdravnikov, posebne dogovore za nagrajanje posetov na domu svojih članov, in to povsod tam, kjer se more na ta način zagotoviti otrokom hitrejša zdravniška pomoč. Tak dogovor velja, kadar ga odobri pristojna banska uprava.

Primeri nalezljivih bolezni se izvzemajo od pravice do nagrade za hišne posete, ker se vršijo poseti v teh primerih po uradni dolžnosti.

Clen 8.

Na vse, kar dobivajo od šolskih poliklinik učenci in učitelji, ima pravico tudi ožja rodbina učitelja, kakor tudi šolski sluga in člani njihove ožje rodbine, ako niso zavarovani po zakonu o zavarovanju delavcev.

Razdelitev šolskih poliklinik.

Clen 9.

Šolske poliklinike se delé na:

1. šolske klinike prvega reda; one obstojajo in se osnujejo v Beogradu in na vseh sedežih banskih uprav, smejo pa se osnovati tudi v drugih krajih z več nego 2000 učencev. One imajo poleg upravnika in potrebnega števila zdravnikov z občo izobrazbo naslednje odseke z zdravniki specialisti kot šefi odsekov:

- a) za oči;
- b) za ušesa, nos in grlo;
- c) za usta in zobe.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje lahko predpiše tudi druge odseke, kjer je za to potreba in možnost.

2. Šolske poliklinike drugega reda, v katere spadajo vse ostale šolske poliklinike. Njihov šef je šolski zdravnik z občo izobrazbo.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje lahko predpiše za polikliniko drugega reda večje število šolskih zdravnikov z občo izobrazbo in posamezne ali več odsekov z zdravniki specialisti kot šefi odsekov, kjer je za to potreba in možnost.

Clen 10.

Šolski zdravniki se praktično izpopolnjujejo v šolskih poliklinikah v Beogradu in na sedežih kraljevskih banskih uprav, katerim prizna minister za socialno politiko in narodno zdravje sposobnost za to s posebno odločbo.

Šolske poliklinike v Beogradu in na sedežu banskih uprav služijo tudi za praktični pouk in izpopolnjevanje šolskih sester.

Osnovanje šolskih poliklinik.

Člen 11.

Solske poliklinike se osnujejo v krajih, kjer je zadostno število učencev po zakonu o narodnih šolah, in obsega vse učence teh šol.

Člen 12.

Stroške za osnovanje šolskih poliklinik s kopalnico, izvzemši plačati šolske občine, in sicer povsod tam, kjer je osnovanje šolskih poliklinik obvezno po § 110. zakona o narodnih šolah.

Kjer je v enem kraju več šolskih občin, se združijo zaradi osnovanja skupne poliklinike.

Člen 13.

Solske občine, ki ne morejo same osnovati poliklinike, imajo pravico do podpore od države in banovine. Ban izdaja odločbe o tem, katerim občinam je potrebna državna in banovinska podpora za osnovanje poliklinik, in sicer na obrazložene prošnje občin. Proti odločbi bana se sme občina pritožiti na ministra za socialno politiko in narodno zdravje, ki izda končno odločbo v sporazumu z ministrom za prosveto in z ministrom za finance.

Člen 14.

Za osnovanje šolskih poliklinik se morejo občinam dovoliti posojila iz sredstev fonda za zdravstveno zaščito učencev ter s pogoji, ki jih predpisuje zakon o zdravstveni zaščiti učencev.

Vzdrževanje šolskih poliklinik.

Člen 15.

Stroške vzdrževanja šolskih poliklinik s kopalnico, izvzemši plače zdravnikov, morajo nositi šolske občine povsod tam, kjer je osnovanje poliklinik obvezno po § 110. zakona o narodnih šolah.

Kjer se je združilo več šolskih občin zaradi osnovanja skupne poliklinike (člen 12. pravilnika), nosijo skupno tudi stroške vzdrževanja.

Člen 16.

Solske občine določijo v proračunu rednih izdatkov šolskih poliklinik potrebne vsote:

1. za plače šolskim sestram in služabništvu;
2. za vzdrževanje poslopja in vrta (dvorišča), za pisarniške stroške, kurjavo, razsvetljavo, vodo in za ostale režijske stroške, za dopolnjevanje oprave in drugega inventarja, za nabavo zdravniških instrumentov, zdravil, obvezilnega materiala, razkuževalnih sredstev, zdravstveno-prosvetnega materiala in ostalih potrebnih stvari za polikliniko in kopalnico;
3. za vzdrževanje šolskih kuhinj tam, kjer tvorijo oddelke šolskih poliklinik.

Člen 17.

V proračunu dohodkov se določajo:

- a) redni lastni dohodki poliklinike;
- b) redna dotacija šolske občine;
- c) izredni dohodki (iz volil, daril, posojil in dr.).

Člen 18.

Za lastne dohodke šolskih poliklinik veljajo naslednja načela:

1. Predpisano sistematsko pregledovanje učencev, svetovanje in obveščanje roditeljev o zdravju učencev, kakor tudi ostalo preventivno in zdravstveno-prosvetno delo šolskih poliklinik je brezplačno za vse učence brez razlike.

2. Revni učenci se zdravijo ambulatorno v šolski polikliniki brezplačno in dobivajo prav tako v njej, v mejah odobrenega proračuna, brezplačno zdravila, obvezila in ostali sanitetni material.

3. Šolska poliklinika pobira sledeče svoje davščine in dela:

a) za obveze in zdravila in ostali sanitetni material, potrošen za zdravljenje učencev, kojih stariši niso revni po zakonu o bolnicah, se pobira od njih resnična vrednost potrošenega materiala;

b) za zdravljenje in operacije učencev, katerih stariši niso revni, pobira poliklinika po minimalni pristojbini pristojne zdravniške zbornice; ako te pristojbine niso polnoveljavno predpisane, potem jih predpiše minister za socialno politiko in narodno zdravje;

c) za zdravila, obveze in ostali sanitetni material, potrošen za učence, ki imajo na to pravico po zakonu o zavarovanju delavcev, zahteva poliklinika povračilo v višini resnične vrednosti od pristojnih ustanov socialnega zavarovanja, ki morajo povrniti nastale stroške.

Člen 19.

Državne ustanove so:

1. vse poliklinike v Beogradu in na sedežih banških uprav;
2. vse poliklinike za srednje, meščanske in druge šole razen narodnih šol.

Člen 20.

Občinske šolske poliklinike (šolske poliklinike za narodne šole) se lahko spojijo z državnimi šolskimi poliklinikami v administrativno in strokovno celoto.

Šolske poliklinike, tako državne kakor tudi občinske, se lahko spojijo s higienskimi zavodi, domovi narodnega zdravja in zdravstvenimi postajami, tako, da tvorijo z njimi gradbeno, administrativno in strokovno celoto, toda da v tej celoti ipak tvorijo posebna oddelke.

Odločbo o tem, ali obstoji šolska poliklinika kot posebna ustanova ali kot oddelke ene izmed gori navedenih higienskih ustanov, izda minister za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju pristojnega higienskega zavoda, za občinske poliklinike pa tudi pristojne šolske občine.

Člen 21.

Za sestavljanje proračuna občinskih šolskih poliklinik, to je poliklinik, ki jih vzdržujejo šolske občine v zmislu člena 15. tega pravilnika, veljajo ta pravila:

Predlog proračuna sestavi šef poliklinike in ga pošlje pravočasno šolskemu odboru pristojne šolske občine.

Šolski odbor pošlje ta predlog proračuna s svojimi pripombami pristojnemu higienskemu zavodu v pregled. Higienski zavod mora predlog pregledati, ugotoviti njegovo končno obliko in ga vrniti šolskemu odboru najdalje v roku 14 dni.

Solski odbor vstavi sešaj proračun šolske poliklinike kot posebno partijo v proračun svoje šolske občine in v tem okviru postopa ž njim dalje po predpisih § 25. zakona o narodnih šolah.

Člen 22.

Za sestavljanje proračuna državnih šolskih poliklinik (člen 19. tega pravilnika) in poliklinik v državni upravi (člen 20. tega pravilnika) veljajo predpisi za državne higienske ustanove.

Za materialne izdatke poliklinik iz člena 19., točka 1., in iz člena 20. morajo šolske občine vstaviti v svoje proračune potrebne vsote v znesku najmanj 50% celokupnih materialnih izdatkov.

Člen 23.

Dolžnosti upravnih občin nasproti vsem šolskim poliklinikam so te:

1. da dajo na pripravnem mestu potrebno zemljišče za šolsko polikliniko;
2. da vzdržujejo v dobrem stanju vse ceste, ki vodijo do šolske poliklinike.
3. da v okviru proračuna šolskih občin vstavijo proračune občinskih šolskih poliklinik v svoje vsakoletne proračune, in sicer kot posebne partije.

Zdravniki šolske poliklinike (uprava in osebje).

Člen 24.

Dolžnost šefa šolske poliklinike je:

1. da upravlja celokupno delo zdravnikov in pomožnega osebja poliklinike;
2. da je v stalni zvezi s šolskimi oblastvi in učitelji, da jih obvešča o vseh vprašanih zdravja šolskih otrok, kakor tudi o higieni šolske zgradbe in pouka;
3. da vodi celokupno službo in administracijo;
4. da predlaga pristojnemu oblastvu mesečna in letna poročila, predpisana v navodilih za delo šolskih poliklinik;
5. da obvešča upravnike šol mesečno in letno o stanju zdravja učencev kakor tudi o vseh razmerah in odnošajih, ki vplivajo na njihovo zdravje;
6. da skrbi za nameščenje šolskih otrok v zdraviliščih in bolnicah.

Člen 25.

Šef šolske poliklinike prvega reda ima poleg dolžnosti, navedenih v prednjem členu, še tudi naslednje dolžnosti:

1. da skrbi za čim boljši strokovni napredek tistih zdravnikov, ki se izobrazujejo na polikliniki za šolske zdravnike; v tem pravcu poučuje zdravnike sam in jih pošilja šefom odsekov in drugim zdravnikom poliklinike;
2. da uvede te zdravnike v vse administrativne posle šolskih poliklinik in šolskih zdravnikov;
3. da vodi nadzorstvo v strokovnem in administrativnem oziru nad podrejenimi poliklinikami in šolskimi zdravniki svojega področja.

Člen 26.

Upravniki šolskih poliklinik prvega reda so obenem v strokovnem oziru šefi vseh šolskih zdravnikov na področju, ki ga opredelijo banske uprave na predlog higienskih zavodov.

V posameznih primerih more banska uprava na predlog higienskega zavoda postaviti tudi šefa šolske poliklinike drugega reda za šefa šolskih zdravnikov izvestnega področja, toda on ne more biti nikdar šef šolskih zdravnikov v glavnem poklicu.

Člen 27.

Dolžnosti šefov odsekov šolskih poliklinik so:

1. da vršijo vse dolžnosti po členu 2. tega pravilnika, kolikor pripadajo njim, ter po razporedu dela, ki jim ga dá šef poliklinike;
2. da šefu poliklinike predlagajo razpored dela za svoj odsek;
3. da pri svojem specialističnem delu vpoštevajo celokupno socialno in zdravstveno stanje otrok, ki jih pregledajo ali zdravijo;
4. da sodelujejo s šefom poliklinike in ostalimi zdravniki občne izobrazbe v vseh njihovih dolžnostih v preventivnem in kurativnem delu, in sicer po svoji iniciativi in po naredbi šefa poliklinike;
5. da sodelujejo v šolskih poliklinikah prvega reda s šefi poliklinike v praktičnem izpopolnjevanju šolskih zdravnikov.

Člen 28.

Dolžnost vseh zdravnikov šolskih poliklinik je:

1. da vršijo vse dolžnosti šolskih zdravnikov po členu 33. ter v duhu člena 2. tega pravilnika;
2. da sodelujejo s šefom poliklinike v vseh strokovnih in administrativnih poslih tako s svojo iniciativo kakor tudi po naredbi šefa;
3. da v celokupnem svojem delu in svojih opazovanjih obveščajo šefa poliklinike vsak dan ustno, po potrebi pa tudi pisмено.

B. Pomožne ustanove, ako ni šolskih poliklinik.

Člen 29.

Za učence v krajih, kjer po zakonu ni treba osnovati šolske poliklinike, je pristojna, ako ni šolskih zdravnikov, šolska poliklinika najbližjega kraja, kar odredi banska uprava na predlog higienskega zavoda. Na eno šolsko polikliniko se morejo odrediti največ štiri kraji.

Člen 30.

V manjših krajih, kjer ni zakonskih pogojev za osnovanje samostalnih šolskih poliklinik, kjer pa so zdravstvene postaje ali ambulance (državne, banovinske, občinske, združne in slične), se ustanovijo pri njih šolske poliklinike za eno ali več bližnjih šol.

C. Šolski zdravniki.

Člen 31.

Šolski zdravniki v zmislu točke druge § 110. zakona o narodnih šolah se postavljajo samo tam, kjer ni zakonitih osnov za osnovanje šolske poliklinike.

V krajih, kjer je šolska poliklinika, opravlja ona vse posle šolskih zdravnikov.

Clen 32.

Šolski zdravniki so:

1. šolski zdravniki v glavnem poklicu;
2. šolski zdravniki v postranskem poklicu.

Šolski zdravniki v glavnem poklicu se postavljajo za večje število krajev (naselij), zvezanih medsebojno z dobrimi prometnimi zvezami, in kjer skupno število učencev presega 2000. Oni morajo imeti kvalifikacijo po 6. odstavku § 110. zakona o narodnih šolah ali § 6. zakona o zdravstveni zaščiti učencev. Prednost imajo tisti zdravniki, ki razpolagajo poleg dobre obče izobrazbe in z zakonom predpisane kvalifikacije tudi še z dobro oto-rino-laringološko in okulistično izobrazbo.

Šolski zdravniki v postranskem poklicu se postavljajo za vse narodne šole, kjer ni niti šolske poliklinike, niti šolskega zdravnika v glavnem poklicu.

Za šolske zdravnike v postranskem poklicu se morejo postavljati tako zdravniki v javni službi, kakor tudi privatni zdravniki, ako izpolnjujejo določila § 6. zakona o zdravstveni zaščiti učencev.

Clen 33.

Dolžnosti šolskih zdravnikov so:

1. da vsak dan po izvestnem redu obhodijo šole svojega področja, da jih obveščajo učitelji o zdravstvenem stanju otrok in njihovem izostajanju iz šole;
2. da od časa do časa prisostvujejo pouku v posameznih razredih in motrijo zdravstveno in duševno stanje in telesno držanje otrok ob času pouka;
3. da pregledajo učitelje in učence, ki so se prijavili za bolne;
4. da v primeru pojava nalezljivih bolezni odredijo vse potrebne ukrepe;
5. da vsako leto ponovno cepijo proti osepnicam (kozam) novo-vpisane učence in tiste, ki dovršujejo šolo, ako so bili v prvem razredu brez uspeha cepljeni;
6. da cepijo proti škrlatinki in davici v sporazumu in po pristanku roditeljev, v primeru pojava epidemije pa po zakonu o zatiranju nalezljivih bolezni;
7. da nadzorujejo higieno šolskega poslopja, učilnice, učil in pouka;
8. da imajo predpisane ure iz higiene;
9. da prisostvujejo učiteljskim sejam, na katerih referirajo o stanju zdravja učencev, kakor tudi o vseh drugih vprašanih, ki se nanašajo na šolsko higieno,
10. da predlagajo mesečna in letna poročila in statistične podatke svojemu šefu ali pristojnemu higienskemu zavodu in šolskim oblastvom;
11. da vodijo zdravniško nadzorstvo nad šolsko kopalnico, dijaško kuhinjo, internatom, telesnimi vajami in vsemi drugimi ustanovami, ki se jih poslužujejo dijaki;
12. da pregledajo dijaška stanovanja, o katerih se zve, da niso primerna, in podajajo mnenje o njihovi primernosti;
13. da skrbijo za osnovanje ustanov za pospeševanje zdravja šolskih otrok;
14. da obveščajo učitelje in stariše o zdravstvenem stanju učencev in o ukrepih za njihovo zdravljenje;
15. da izločajo slabotne, bolehnne in one, katerim je potrebno posebno zdravljenje in okrevanje zaradi pošiljanja v pripravne ustanove.

Clen 34.

Dokler za kako šolo ni postavljen niti šolski zdravnik, niti ni osnovana šolska poliklinika, vršijo dolžnost

šolskih zdravnikov na svojem področju zdravniki zdravstvenih občin, ako jih pa ni, sreski sanitetni referenti ali drugi zdravniki v državni, oziroma banovinski ali higienski službi, in sicer po odredbi kraljevskih banskih uprav na predlog higienskega zavoda.

Dolžnosti in področje dela jim odrede od primera do primera banske uprave po predlogih higienskih zavodov.

Oni vršijo dolžnost šolskih zdravnikov po uradni dolžnosti ter ne prejemaajo zato druge nagrade razen povračila potnih stroškov.

Clen 35.

Šolske sestre so strokovne pomočnice zdravnikov šolskih poliklinik in šolskih zdravnikov; one morajo:

1. podpirati zdravnika v njegovem delu;
2. obhoditi vsak dan vse razrede in zbirati podatke o izostankih učencev;
3. nadzorovati šolske zgradbe, učilnice, hodnike, klopi, dvorišča itd.;
4. skrbeti za način, kako se šolski otroci poslužujejo pitne vode;
5. paziti na snažnost telesa in obleke šolskih otrok;
6. paziti na zdravje učencev in vse sumljive privedi šolskemu zdravniku;
7. navajati učence v osebni higieni;
8. posečati izostale otroke po hišah, da bi se prepričale o vzroku izostanka, in o tem obvestiti zdravnika v primeru sumnje glede nalezljive bolezni;
9. posečati in sistematsko preiskavati socialno stanje po hišah s posebej predpisanimi obrazci;
10. nadzorovati prehrano šolskih otrok v šolskih kuhinjah;
11. skrbeti za redno kopanje otrok v šolskih in javnih kopalnicah;
12. voditi telesno negovanje pri zanemarjenih otrokih;
13. delovati po določenem razporedu šefa šolske poliklinike ali šolskega zdravnika;
14. o vsem svojem delu voditi dnevnik dela;
15. predlagati mesečna poročila o svojem delu in redne ustne referate svojemu šefu o vsem, kar zapazijo in zvedó glede zdravstvene zaščite učencev.

Clen 36.

Delo šolskih poliklinik in šolskih zdravnikov se mora voditi v soglasju in v sporazumu s šolskimi oblastvi. Vzdrževati se mora stalna zveza med šolskimi oblastvi in polikliniko, oziroma odrejenimi zdravniki. Upravniki šol morajo posečati šolske poliklinike in jim pomagati v delu.

Clen 37.

Upravniki in učitelji vseh šol morajo podpirati šolske poliklinike in šolske zdravnike v vseh njihovih poslih in sodelovati pri njihovem izvajanju.

Clen 38.

Za pohode po uradni dolžnosti zdravnikov šolskih poliklinik, šolskih zdravnikov in vršilcev dolžnosti šolskih zdravnikov, kakor tudi za njihovo pomožno osebje pripadajo stroški: državnemu osebju po uredbi o potnih stroških, osebju zdravstvenih občin pa po § 15. zakona o zdravstvenih občinah.

Člen 39.

Solski zdravniki in šolske poliklinike morajo pregledati vse učence pred vpisom v srednjo šolo. Vsak otrok, ki prestopi iz osnovne v srednjo šolo, mora priložiti k ostalim dokumentom tudi zdravstveni list šole, da je zdrav in sposoben za vpis vsrednjo šolo. Ako v kraju osnovne šole ni bilo šolskega zdravnika, niti šolske poliklinike, se vrši ta pregled pred vpisom v šolski polikliniki ali pri šolskem zdravniku šole, v katero se vpisuje. Ta pregled je brezplačen.

Člen 40.

Predpisanega vpisa v prvi razred narodne šole se lahko oprostí za leto dni na osnovi komisijškega zdravniškega pregleda dveh zdravnikov. Isto določilo velja tudi za oprostíenje od posećanja kakega razreda za leto dni. En član zdravniške komisije mora biti šolski zdravnik.

Stalno se more otrok oprostíti od pouka v šoli samo na osnovi komisijškega zdravniškega pregleda treh zdravnikov v šolski polikliniki.

Ob tej priliki se ugotovi, ali je otroku potrebna kaka šola za defektne, o čemer se obvestijo starši in poroča banski upravi.

Spiski oprošćenih otrok se pošljejo na vpogled higienskemu zavodu, ki more predlagati banski upravi ponovni komisijški pregled.

Komisija more po potrebi poklicati tudi učitelja na sodelovanje.

Člen 41.

Ta pravilnik velja od dne razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 31. oktobra 1930. S. štev. 4172/30.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:
Nikola Preka s. r.

261.

Na podstavi 8. pripombe k tarifni številki 62. taksne tarife ter po sporazumu z ministrom za notranje posle predpisujem

Izpremembe in dopolnitve

v pravilniku za izvrševanje predpisov iz štev. 62. taksne tarife zakona o taksah,* ki se glasijo:

I.

Točka 2. člena 1. omenjenega pravilnika se izpreminja in se glasi:

»2. Za izdajanje pravice za toćenje pijač so pristojne finančne direkcije.«

II.

Člen 8. se izpreminja in se glasi:

»Člen 8.

Finančno oblastvo iz člena 1. tega pravilnika mora, kadar prejme prošnjo z vsemi potrebnimi prilogami, iz-

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. septembra 1930, št. 208/LXXIII/447.

dati proslcu pravico toćenja še istega dne. Tako izdano pravico dostavi pristojni davčni upravi, ki začasno odmeri in pobere takso iz tarifne številke 62. taksne tarife. Ta taksa se pozneje, kadar se sestane komisija za razvršćanje, naknadno odmeri in ugotovi.«

III.

V točki 3. člena 11. je namesto besed: »pristojno oblastvo finančne kontrole« postaviti: »pristojni oddelek finančne kontrole«.

IV.

V točki 3. člena 12. je v drugem stavku črtati besede: »sreskega upravnika finančne kontrole ali pri«.

V.

Točka 7. člena 18. se izpreminja in se glasi:

»7. Oddelek finančne kontrole mora te prijave, ko jih prejme, proveriti in tako proverjene dostaviti davčni upravi najdalj do 1. decembra istega leta.«

V točki 8. istega člena je namesto besed: »šef okrožne finančne uprave, oziroma beograjskega davčnega oddelka, oziroma direktor finančne direkcije, šef sreske uprave finančne kontrole«; namesto besed: »iz kraja sedeža okrožne finančne uprave, beograjskega davčnega oddelka, oziroma finančne direkcije« postaviti obakrat: »iz kraja sedeža davčne uprave«; namesto besed »s področja okrožne finančne uprave, beograjskega davčnega oddelka, oziroma davčne direkcije« pa dostaviti: »s področja davčne uprave«.

V točki 9. istega člena je namesto besed: »okrožne finančne uprave, beograjskega davčnega oddelka, oziroma finančne direkcije« postaviti: »davčne uprave«; namesto besed: »beograjski davčni oddelek, okrožna finančna uprava ali finančna direkcija« je postaviti: »davčna uprava«; namesto besed: »pristojna oblastva finančne kontrole« pa je postaviti: »oddelkov finančne kontrole«.

V točki 14. istega člena je namesto: »kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev« postaviti: »kraljevine Jugoslavije«; namesto: »beograjski davčni oddelek« pa: »davčna uprava za mesto Beograd«.

Točka 18. istega člena se izpreminja in se glasi: »18. O odmerjeni taksi obvesti davčna uprava najdalj do dne 1. januarja vsakega posameznega točilca z odločbo o določeni taksi po tarifni številki 62. taksne tarife«.

V točki 18. istega člena je namesto besed: »okrožna finančna uprava, beograjski davčni oddelek, oziroma finančna direkcija« postaviti: »pristojna davčna uprava«; namesto: »Generalna direkcija« pa: »finančna direkcija«.

Točka 20. istega člena se izpreminja in se glasi: »20. Proti odmeri točilniške takse in proti odločbi o povišanju te takse po točki 19. tega člena se lahko vloží na finančno direkcijo v roku 15 dni pritožba, ki se izročí pristojni davčni upravi.«

VI.

Točka 3. člena 19. se izpreminja in se glasi: »3. Ta taksa se plačuje v gotovini pri pristojni davčni upravi.«

VII.

V točki 1. člena 21. je namesto: »Generalna direkcija davkov« postaviti: »finančna direkcija«.

V točki 2. istega člena je namesto: »finančno oblastvo« postaviti: »davčno oblastvo«; namesto: »generalna direkcija davkov« pa: »finančna direkcija«.

V točki 3. istega člena je namesto besed: »generalna direkcija davkov« postaviti: »finančna direkcija«; namesto: »finančna oblastva« pa: »davčne uprave«.

VIII.

V točki 1. člena 22. je namesto: »finančna uprava« postaviti: »davčna uprava«.

IX.

Točka 2. člena 26. se izpreminja in se glasi: »2. Finančni organ sestavi o vsakem zasačenem prestopku opis dejanja, oziroma zapisnik o dejanju in ga dostavi po pristojni poti davčni upravi in postopa po drugem odstavku člena 60. zakona o taksah. Ko se ta opis dejanja, oziroma zapisnik o dejanju vpiše v register prestopkov pri davčni upravi in dobi svojo številko, se vrne glavnemu odelku finančne kontrole, ki potem vodi preiskavo. Ko bo stvar zadostno preiskana, se vrne davčni upravi, ki potem izreče razsodbo in jo dostavi obsojeni osebi.«

V točki 3. istega člena je namesto: »generalni direkciji davkov« postaviti: »finančni direkciji«.

Točka 4. istega člena se izpreminja in se glasi: »4. Razsodbe izvršujejo davčne uprave.«

X.

Kjerkoli stoji v pravilniku sreski upravnik ali sreška uprava finančne kontrole, je postaviti »oddelek finančne kontrole, oziroma starešina oddelka finančne kontrole« in ž njim se razumeva tudi »glavni oddelek finančne kontrole«.

XI.

Te izpremembe in dopolnitve dobijo obvezno moč, kadar se razglasijo v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 4. septembra 1930. Štev. 66059.

Minister za finance:	Predsednik
Dr. S. Šverljuga s. r.	ministrskega sveta,
	minister za notranje posle,
	častni adjutant
	Nj. Vel kralja,
	divizijski general
	P. Živković s. r.

262

Razpis

o potrdilih glede izvora blaga z Grškega.*

Ministrstvo za zunanje posle je z aktom K. T. št. 7385 z dne 18. avgusta 1930. obvestilo oddelek za carine, da je po sekretarijatu društva narodov dobilo obvestilo, da je grška vlada v zmislu člena 11. mednarodne konvencije o poenostavljenju carinskih formalnosti naznačila kot pooblaščenno oblastvo za izdajanje potrdil o izvoru blaga naslednje organe:

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. septembra 1930, št. 208/LXXIII/449.

1. carinska oblastva;
2. trgovinske in industrijske zbornice;
3. industrijske firme za izvoz proizvodov njihove industrije, s pogojem, da bodo potrdila, ki jih izdadó, legalizirana od oblastev ali kakega pristojnega organa (trgovinske zbornice);
4. pisarne za zaščito grškega tobaka (sedanji sedeži: Volo, Solun, Kavala), za izvoz tobaka, brez prikrašanja pristojnosti drugih organov;
5. svobodni solunski pas.

Obveščaje o tem carinarnice, se jim odreja, da sprejemajo za blago z izvorom z Grškega samo tista potrdila o izvoru, ki so jih izdala zgoraj našeta grška oblastva.

Štev. 31360/IV. — Iz ministrstva za finance — oddelka za carine.

V Beogradu, dne 21. avgusta 1930.

Razne objave iz „Službenih novin“.

Številka 255 z dne 6. novembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 24. oktobra 1930.: Napredovali so pri direkciji državnih železnic v Ljubljani: v 4. skupino I. kategorije: Hojs Franc, dosedaj uradnik v 5. skupini iste kategorije in šef odseka; v 5. skupino: Zupanc Ivan in Lenart Feliks, dosedaj uradnika v 6. skupini iste kategorije; v 6. skupino: Punčuh Miroslav, dr. Dekleva Leon in inž. Šaplja Riko, dosedaj uradniki v 7. skupini iste kategorije; v 1. skupino II. kategorije: Hubalek Maksimilijan, Zorec Ivan, Podboj Ivan, Božič Josip, Maselj Andrej, Košuta Martin, Kavsek Alojzij, Grilec Josip, Kink Fortunat, Ilešič Oroslav, Cerne Josip, Jenko Josip, Pustoslemšek Franc, dosedaj uradniki v 1. skupini — podskupini b iste kategorije; Vadnov Josip in Rožman Franc, dosedaj uradnika v 2. skupini — podskupini a iste kategorije; v 2. skupino II. kategorije: Bevc Edmund, Gostič Anton, Rožanc Mihael, Medved Janko, Vranjek Janko, Jeruc Viktor, Veber Alojzij, Jenčič Anton in Čelan Valentin, dosedaj uradniki v 2. skupini — podskupini b iste kategorije; Visenjak Franc, Klemenc Viljem in Miler Franc, dosedaj uradniki v 3. skupini iste kategorije; v 1. skupino III. kategorije: Kusterle Nikolaj, Pšeničnik Josip, Ceraj-Cerić Vojteh, Stariha Josip, Stojković Josip, Pišljar Franc, Urh Ivan, Dragar Franc in Daizinger Ludvik, dosedaj uradniki v 2. skupini iste kategorije.

Revija, ki jo je prepovedano uvažati in razširjati. Z odlokom ministrstva za notranje posle I. št. 33396, z dne 31. oktobra 1930. je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej revijo »Budučnost«, ki izhaja v jugoslovanskem in nemškem jeziku v Berlinu ter piše zoper današnji red v naši državi.